

[LANTRAJTER *sb m*

D sg l(a)ntr(a)jt(e)rowi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek służby zamkowej, jeżdżący konno (z niem. Landreiter): Lantrajterowi, który rozkazuje roboty wsiam zamkowym, kontorowskim i opatskim, i konia ma swego na kwartał fl. 3 gr 6 LustrWpol I 15, 17.

FP